

התחדשות ומצוינות

כמו שישראל אינם יכולים לתמצא תמיד במצמד אחת, הם צריכים להתעלות ולהתרווח משעה לשעה ומרגע לרגע, "לכל מוצל אל חיל" (התלית פ"ד ז') - בין ארץ ישראל עצמה לגלות ומיד דברים חדשים ואורות נפלאים ויוזמים שכן מצוי פנימיותה של הארץ היא מהחדשות המיד, ובכל רגע ורגע היא ארץ חדשה שלא היתה עדיין, וההבדל שבין שעה לשעה הוא ממש כהבדל שבין איי לחוף, וכאלו בשעה הקודמת לא היו עדיין כא"י לעומת התחדשותה של הארץ בשעה זו, ועתידה ארץ ישראל שתתגלה בבחינת אין סוף ותתעלה תמיד בעליות אחר עליות, במושגים יותר גדולים ויותר עליונים, וכן יהיה לעד ולעלמי עלמים, וכשם שתהינה עליות בפנימיותה כך תהינה עליות בחיצוניותה, ואם כי זה יתגלה רק לעתיד, בכל זאת מצד פנימיותה גם עכשיו היא הולכת וגדלה עד אין סוף ותכלית, ולכן מלבד שיש בא"י שלש בחינות, נחלה ירושה ושיבה, ישנה בחינה שגדולה מהן היא בחינת הניאה לארץ, "כי תבואו אל הארץ" שבכל רגע ורגע נכנסים ובאים לארץ חדשה שלא היו בה מעולם.

ובהיות שהארץ עצמה היא כמצב של התחדשות ועליה המדינית, לכן גם כל השוכנים בתוכה הם כמצב של הליכה והתחדשות, בבחינת "קום התהלך בארץ" (בראשית י"ג י"ז) וכל רגע צריך כל אחד ואחד להרגיש כאלו רק עתה נולד מחדש, ולעומת העבר הרי הוא כגד שנתגייר מחדש, ומשום כך כל המצאונם בארץ מסולקים הם מכל מיני דמויות שוא, לחשוב ולדמות שהם תושבים ואורחים בעולם הזה, שכן בארץ ישראל מרגישים באמת כי העולם הזה הוא רק פרוטור לטרקלין - העולם הבא, ואשרי אשרי למי שוכה להרגשה נפלאה כזו.

בחינה זו באורה של הארץ נהגלתה על ידי האבות, שהם ידעו והרגישו שהם רק גרים בארץ, ולכן גברות ארץ ישראל "ארץ מגוריתם אשר גרו בה" (שמות ז' ד), "בארץ מגורי אבותי" (בראשית ל"א א) שכן רק בארץ תואת מרגישים שהם רק גרים עלי אדמות, וכן אמר דוד "גור אנכי בארץ" (תהלים קס"ט יט) שאף הוא ידע והבין את המדרגה הנפלאה הזאת של הארץ וזכה להגיע אליה.

העליות שזוכים להן בארץ ישראל צריכות לבא בדרך של קפיצה וזיילוג ולא בדרך של התייגות, ובה משגיגים את הגולות האמיתיות והזאתה לארץ ישראל, היא הארץ אשר "עניו די אלוקיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה", שאין בה קבע אלא כולה רק בחינת עראי, שכן מרגע לרגע והשעה לשעה היא מתחדשת בעליות בלתי פוסקות עד אין סוף.

מעלת הדור האחרון

מעלת הדור האחרון, ורא זמלכא משיחא, היא שכל הורשעות המרובה אינה אלא בדרך מקרה, ואלו הצדקות המוציאות היא בעצם ובני הדור הזה הם צדיקים בעצם למרות מה שהם רשעים במקרה, ולכן עלולים הם להיות מוכשרים לקבל אורו של משיח, שאם אך תורה עליהם נקודה של אור אמתי יגהרו אחרי זה והא הגולת הצדקות העצמיות שלהם, אזת העליות שיהיו בעקבות דאמיתיות, הוא שיבעטו בכל מיני חקויים שלא ירצו לנקות שדם דבר פי אפ כמה שתלמדם הודעת, ומתוך כך תהרבה הקטגוריות ביני תלמידי החכמים (עיינ כותבות ק"ב ב') שאף אחד לא ירצה לנקות את מעשיו של השני, ואם אמנם רבויו הודעת מביא לידי טפל דב מן הקטגוריות הזאת בכל זאת בתוך גולתה היא למשה, ומשום להביא רוב ברכה ועושר דעת ומלאה הארץ דעה את ר' במיני לית מכסים.

פרק ד'

המושג הלאומי — בכל פרטי התורה והמצות

הרעיון הלאומי בישראל, הוא הרעיון היותר נאצל והיותר מקיף ורחב אצלנו, בלי הכרת הלאומיות שלנו לא היינו זוכים לשום מצוה כללית או פרטית, כי כל יסוד קיום המצות הוא מצד ההתקשרות עם כלל ישראל, וכל מה שאנו מקימים הוא בשם כל ישראל.

ולזאת, אחרי שיצאנו ממצרים והיינו לעם, רק אז נתקרבונו לתר סיני לקבל את התורה מן השמים, ועתיד העולם להכיר שכל פרט ופרט ממצות ד' בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה, מוכרח להתקיים מצד הצורה הלאומית, וכשם שהכל מודים ומבינים שכל תביעתנו לכל ארץ ישראל קשורה עם הענין הלאומי שלנו, אשר מפני זה בכל זמן שהיינו מבליטים את מציאותנו העממית אנו תובעים מידי את שבותנו לארצנו וקבוץ בניה לתוכה בשמחה, שאי אפשר לעם בלא ארץ, כן יהיה ניכר ומובן לכל היהם המוכרח שיש לכל פרט מהמצות לגדלות לאומיותנו, ויותר נראה שאי אפשר לנו להיות עם בהעדר אחת ממצות ד' — יותר מזה אין שום תקומה לשום מצוה מבלעדי היותנו לעם, וכל מה שנוז'כך ונתרומם ביותר, נתקרב ביותר לקים הכל מצד הצורה הלאומית, מרום פסגת אחדותם של ישראל.

בסוף הימים תדפוק תביעה זו בלב בני הנעורים, העומדים הכן לגלוי אורו של משיח, שלא להתרצות בשום מושג כי אם במושג הלאומיות ואף על פי שמגמה זו רקובה היא מבהוץ והיא מתבטאת בצורה חלופית, בכל זאת קדושה ושלמה היא מבפנים, ויראי ד', תמימי הדעה והאמונה, צריכים לגלות עומק פנימיותה של מגמה זו, לעורר את שלהבת הקדש באהבה ישראל וגדולת לאומיותה ולהגיע אל התכונה העליונה להכיר את הכל בהרגשת כלל ישראל, זאת אומרת להשיג את המושג הלאומי שלנו גם בכל פרט פרט של התורה והמצות, שאלולא החיות הכללית הנמשכת

[שכה]

זו מגמה מהמגמות,

זה יותר עמוקה, כי המגמות הארציות ל ההבדלים הגדריים הארציות והחמרייות החציצות המפסיקות

עצ להכיר את כל יי הבטת אספקלריא שום אופן לא תוכל הרוממות והנמוכות.